

2/2013

51. VUOSIKERTA
HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

KARHUN- KIERROS

Vappu!

Kevät on edennyt pitkälle ja vappukin jo kolkuttelee nurkan takana. Samalla myös sisäinen teekkarini alkaa heräillä ja valmistautuu useamman päivän koitokseen. Tässä vaiheessa on vaikea ennakoida tulevien viikkojen tapahtumia ja toisaalta miksi pitäisikään. Viime vuonna oli se kuuluisa ”Fuksiwappu”, tänä vuonna uudet kujeet. Mutta mitä vappu oikeastaan opiskelijalle merkitsee?

Kaikille taitaa ensimmäisenä tulla mieleen juhliminen. Haalarit on aina mukava pukea päälle ja lähteä vappuhulinaan. Haalarikansan laittaessa lakkeja päähänsä, voi tuntea jännää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta. Erityisesti osakunnalla tämä pätee mielestäni hyvin. Vaikka naljailua voikin tapahtua (ja tapahtuukin), niin samaa porukkaa siinä ollaan. Ja vaikka ihmiset lähtevät kukin omille teilleen vappuaattona, niin vapunpäivänä keräännyttään ainakin jossakin määrin yhdessä piknikille.

Vappu on toisaalta myös merkki siitä, että lukuvuosi on jälleen lopumassa ja kesä on viimein tulossa. Kuinka monella onkaan kevään viimeiset tentit heti vapun jälkeen? Samalla joillekin tämä tarkoittaa sitä, että Helsingille sanotaan kesäksi hyvästit. Itsekin satun kuulumaan tähän ihmisryhmään.

Tämä Karhunkierros on tarkoitettu vapun oppaaksi. Ja muistakaa pitää lippu korkealla.

Toimituksen puolesta, hyvää vappua!

Antti Torkki
Tekn.yo

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

Julkaisija

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A5,
00180 Helsinki

Päätoimittaja

Antti Torkki
paatoimittaja@satakuntatalo.fi

Kannen kuvat

Samu Heino

Kannen nimiö

Kalle Järvenpää

Painos

300 kappaletta

Paino

Picaset Oy

Karhunkierros on saanut
HYY:n järjestölehtitukea.

4.....QULMA

5.....KUN KAMPISSA PAUKKUI VIELÄ PAKKANEN...

6.....YKSI KUVA, KYMMENEN NÄKÖKULMAA

8.....HAASTATELUSSA UUSI TOIMINNANJOHTAJA

11....ARKISTOISTA

12....OSAKUNTAKUULUMISIA

14....WAPPUPELI 2013

16....HAALARIRATSIA

19....VAPUN TÄRKEIMMÄT NAISET: VALBURG, KAISA JA MANTA

22....KESÄ HELSINGISSÄ VS. KESÄKSI MAAKUNTAAN

26....VIRKAILIJA VINKKAA

26....JUKKA VASTAA

27....KUOLEMATTOMAT

KARHUNKIERROKSEN 2/2013 TEKIVÄT:

Tero Alitalo, Hanna Hannus, Samu Heino, Miikka Koskinen, Maija Niinisalo,
Liina Niittymä, Hanna Peuraniemi, Jukka Pommelin, Elise Rehula, Salla Seppälä,
Alina Suvila, Marcus Söderlund ja Miia Viinamäki

”Mutta siellä Uuden ylioppilastalon kolmannessa kerroksessa on satakuntalaisten ylioppilaiden toinen koti, osakunta. Ilman sitä tuntisi itsensä orvoksi ja yksinäiseksi pääkaupungin levottomassa elämässä. Siellä elää lämmin satakuntalainen henki, se sama mikä siellä kotonakin. Osakunnan tehtävänä on tarjota oman maakuntansa opiskelijoille vapaa-aikojen viettämismahdollisuuksia ja tarjota heille kehittäviä työskentelymahdollisuuksia osakuntaelämän monipuolisessa toiminnassa sekä monella muullakin tavalla huolehtia jäsentensä viihtyisyydestä.”

Elämä osakunnalla ei ole oleellisesti muuttunut tästä vuonna 1947 julkaistusta lehtikirjoituksesta, joka päättyi käsiini pitkän mutkan kautta. Osakunnalle saapui Floridasta, Yhdysvalloista kirje, joka sisälsi lehtileikkeen lisäksi kirjeen amerikkalaiselta Annalta, jonka vanhemmat muuttivat 1950-luvulla rapakon taakse. Varsinkin Annan isä oli ollut aktiivinen osakuntalainen

opiskeluaikanaan Suomessa ja hänen jäämistöstään myös tämä kyseinen lehtileike löytyi. Taas yksi osoitus siitä, miten osakuntalaisuus on usein jotakin, joka säilyy läpi elämän. Olkoon sitten hyvissä muistoissa tai aktiivisessa toiminnassa, osakuntalainen on aina osakuntalainen.

Mitä siis tehdä, kun valmistuminen alkaa hämmöittää ja osakunnalla tuntuu pyörivän aina vaan nuorempia ja nuorempia civiksiä? Tähän on onneksi keksitty ratkaisu jo lähes 90 vuotta sitten, kun Satakunnan Kilta eli osakuntamme seniorijärjestö perustettiin. Kilta saatua nuoren civiksen silmissä tuntua vanhalta, jäykältä ja väsyneeltä, mutta kuten osakunnalla, myös Killassa jäsenet määrittävät toiminnan luonteen ja laadun. Viime vuosina Kilta onkin pyrkinyt houkuttelemaan toimintaansa myös nuorsenioreita ja onnistunut tavoitteissaan: tänä vuonna Killan hallituksessa istuu ainakin kolme alle 50-vuotiasta jäsentä! Nyt onkin kaikille valmistumisen kynnyksellä oleville mitä mainioin hetki lähteä mukaan luomaan ja kehittämään aivan uudenlaista senioritoimintaa.

Vapunaattona civikset ja seniorit yhdessä kokoontuvat Lastenlehtoon lakittamaan Apolloa. Tilaisuudessa esiintyy paitsi oma kuoromme, myös seniorikuoro, jolle vapunaatto on vuoden tärkein (ja ainoa) esiintyminen. Mikä saa seniorimme vuosi toisensa jälkeen saapumaan siihen samaan puistoon kohottamaan maljaa keväälle ja seuraamaan nuorten civisten ilonpitoa? Se on juuri se paljon puhuttu osakuntalaisuus, joka hyvin paljolti taitaa koostua hyvistä ystävistä ja hyvistä kokemuksista yhdessä. Viettäköö siis nyt niin hyvä vappu, että haluatte tulla muistelemaan sitä vielä 50 vuoden kuluttuakin!

Neiti Q

Kun Kampissa paukkui vielä pakkaneen...

Teksti ja kuvat *Elise Rehula*

...6. kongilaisten lahjoittamat jalkapallot matkasivat Tansanian auringon alla.

Yksi pallo siivitti ”muzungut” voittoon valkoisten ja maasai sotilaiden välisessä rantafutisottelussa Intian valtameren kultahiekkaisella rannalla, auringonlaskun värjätessä taivaan punaiseksi.

Toinen pallo pomppi nauravien lasten syliin automaattilla Dar Es Salaamista Lushotoon.

Kolmannella pallolla pelataan jalkapalloa Ukerewelaisessa kyläkoulussa Victoriajärven saarella, ehkäpä tälläkin hetkellä!

Yksi kuva, kymmenen näkökulmaa

Teksti *Hanna Hannus, Liina Niittymaa*, Kuva *Hanna Hannus*

Poikkitieteellisyys mainitaan usein osakuntatoiminnan vahvuudeksi. Karhunkierroksen toimittajat halusivat havainnollistaa, miten konkreettisesti yhdestä ainoasta kuvasta löytyy erilaisia näkökulmia eri aloja opiskelevilta, niin Helsingin yliopistosta kuin Aalto-yliopistostakin. Kysyimme osakuntalaisilta yksinkertaisen kysymyksen: mitä sinä tutkisit tästä kuvasta? Vastausten takaa paljastui erilaisia tapoja nähdä ja ymmärtää asioita - tapoja, joita toivottavasti opimme osakuntavuosiimme ymmärtämään.

Olen tällä hetkellä kielenkäytöllisiä ilmiöitä tutkivalla kurssilla, joten voisin tutkia sitä, minkä tyyppistä keskustelua turistinähtävyydessä on ja miten se rakentuu.

Miisa Lehtinen, suomen kieli

Tutkisin tulotason vaikutusta turistien käyttäytymiseen. Voisin siis tutkia rahan käyttöä lomilla, esimerkiksi sitä miten se on kehittynyt viimeisen viiden vuoden aikana.

Kristian Kokkola, laskentatoimi

Haluaisin kysyä kuvan henkilöiltä, millä tavalla he haluaisivat tulla haudatuiksi.

Ossi Hyvärinen, teologia

Tästä kuvasta tutkisin, mikä rakennus kuvassa on, ja miten se on rakennettu.

Ville-Matti Honkanen, konetekniikka

Alani ei ole lähtökohtaisesti tutkimuskeskeinen, mutta ainakin sitä voisi tutkia, että miten ergonomia toteutuu noilla portailla istuessa. Kuvan vaatteista voi lähteä tekemään tulkin-toja siitä, minkä aikakauden kuva on kyseessä.

Salla Seppälä, teollinen muotoilu

Tutkisin sitä, miten noin hälyisässä tilassa pysyy keskittymään lukemiseen. Voisin tutkia sitä esimerkiksi kysymällä ihmisiltä, työskentelevätkö he mieluummin hälyssä vai virikkeettömässä ympäristössä.

Maija Niinisalo, kognitiotiede

Tutkisin julkisen tilan käyttöä, eli sitä miten ihmiset asettautuvat suhteessa tilaan sekä sosiaalisesti että fyysisesti. Esimerkiksi kuvan keskellä oleva henkilö on ottanut urbaanin tilan luovasti haltuun, sillä kyseistä paikkaa ei selvästikään ole tarkoitettu istuskeluun. Voisin tutkia myös sitä, että miksi takana oleville ihmisille jokin on niin kiinnostavaa ja sama asia ei selvästi kiinnosta keskellä olevaa miestä lainkaan. Tässä on kiinnostavaa se, että ihmiset eivät näe omaa kulttuuriaan.

Alina Suvila, sosiaali- ja kulttuuriantropologia

Tutkisin sitä, onko kuvassa rikottu järjestys-sääntöjä ja onko poliisille tehty ennakoilmoitus kokoontumisesta.

Juho Tuomi, oikeustiede

Tutkisin kuvasta korrelaatiota kyyhkysten kerääntymisestä pullanmuruja antavien ihmisten ympärille.

Markku Alho, fysiikka

Tutkisin sitä, miten kuvan linnut kesyyntyvät.

Sanna-Mari Artukka, eläinlääketiede

HAASTATTELUSSA UUSI TOIMINNANJOHTAJA

Teksti *Alina Suvila, Maija Niinisalo*, Kuvat *Heikki Lindfors*

Osakunnan toimintaan on ilmestynyt uusi kasvo, Heikki Lindfors. Satalinnan Säätiön uusi toiminnanjohtaja on Itä-Hämeen Hartolasta kotoisin oleva tikkutoltoa rakastava ekonomi, teologi, yrittäjä ja moderni eurooppalainen. Hän vastasi lehti-ilmoitukseen toiminnanjohtajan pestistä ja valikoitui lopulta omaksemme. Nyt selviää tarkemmin, kuka on saanut Satalinnan Säätiön ohjat käsiinsä seuraaviksi vuosiksi.

Miten tähän on tultu

Mitä olet opiskellut ja millaisia töitä olet tehnyt?

Opiskelin ekonomiksi aikoinani kauppakorkeakoulussa ja olen ollut johtajana erilaisissa yhtiöissä Suomessa, Ruotsissa ja Saksassa, mm. atk- ja autoalalla. Joidenkin

työvuosien jälkeen teki mieli taas opiskella ja aloitin teologian opinnot Brysselissä. Kiinnostuin konsultoinnista ja toimin liikkeenjohdon konsulttina tukkukaupassa. Sieltä siirryin kustannusallalle ja taloushallinnon myötä kiinteistövastuisiin.. Nyt toimin neljän henkilön muodostamassa yrityksessä, jossa vuokraamme itseämme liikkeenjohdon konsultointiin.

Huh, hengästyttävän paljon saavutuksia. Vaikutat nykyajan monialaisuuteen kannustavan systeemin esimerkiltä ja modernilta maailmankansalaiselta.

Kyllä, opiskelkaa sitä mikä kiinnostaa, vaikka useampia aloja - se laajentaa perspektiiviä. Olen myös halunnut työ- ja elämäkokemusta monelta eri alalta. Olen eurooppalainen, en koe niinkään olevani suomalainen. Joka kuukausi tulee lennettyä Saksaan, niin on oike-

astaa sama tuo, istuuko koneessa sinne vai Rovaniemelle.

Mitä toiminnanjohtajuus on ja mitä odotuksia sinulla siihen liittyy? Samalla voisit valaista vähän osakuntalaisiakin siitä, mitä toiminnanjohtaja oikeastaan tekee.

Tällä hetkellä huomiota vaativia seikkoja on omaisuuden arvon turvaaminen ja kiinteistön toimivuus. Omaisuuden arvon kasvattaminen voi vaatia vaikkapa hyviä asumispalveluja ja toimivampia asuntoja. Se on iso alue. Olen ajatellut tehdä tätä hommaa vajaan kymmenisen vuotta, sillä tätä voi tehdä eläkkeelläkin. Toimi vaatii joustavuutta kumpaankin suuntaan ja parhaillaan neuvotellaan, kuinka paljon tämä vie aikaa. Olen 58-vuotias ja aion vähentää tunteja täysipäiväisestä työstä.

Toiminnanjohtajamme on onneksi saanut jo tutustua apuvoimiinsa, huoltomieheen ja asuntolajohtokuntaan, jonka ahkerat jäsenet saavat häneltä kiitosta. Osakunnan ja Säätiön suhdetoiminta ja oma rooli siinä kuitenkin vielä mietityttää. Toiminnanjohtajan huolehdittava taitaakin olla enemmän taloushallinto, kiinteistö- ja finanssiosaaminen.

Maksan laskut, valmistelen kirjanpidon ja valvon vuokrienmaksamista. Lisäksi päätän remonttien suunnitelmat sekä toteutuksien tavat ja budjetit.

Palataanpas opiskeluaikoihin

Onkos SatO tuttu ennestään?

Ei. Opiskeluaikoina siellä asui muutama tuttu tyttö, ja joissakin kämpissä on joskus tullut käytyä. Lintukauppa oli ennen tuossa alhaalla.

Nyt kun eletään vapun tienoilla, niin kertoisitko rai-lakkaimman vappumuistosi opiskeluajoilta?

Opiskeluaikoina tyttöystävä ei asunut Helsingissä, ja ongelmaksi muodostui aina, missä viettää vappua. Mantan lakitus oli melko myöhään, en tiedä ryypättiinkö silloin enemmän kuin nykyään vai johtuiko se vaan myöhäisestä ajankohdasta ettei sinne moni enää pääsyt... Haalareita ei tainnut myöskään vielä olla, teekareilla oli ehkä jonkinlaiset puvut. Poliittisten järjestöjen kulkueet kuuluivat asiaan, ja se kenen riveissä seisoi ei ollut ihan samantekevää. Osakunnat eivät olleet niinkään voimissaan.

Mieleenpainuvin vappumuisto löytyy lähivuosilta. Saksan nykyinen liittopresidentti Joachim Gauck oli Helsingissä vappuna kaksi vuotta sitten puhujana tilaisuudessa, jossa hän ja Heikki tutustuivat. Ylioppilaslakista innostunut Gauck valokuvautti itsensä Heikin kanssa lakki päässään.

Kuljimme yhdessä ympäri kaupunkia ja nautimme vappufiiliksestä. Voin sitten viedä Saksaan mennessäni terveiset presidentille Osakunnalta! Vappu on myös vaimon syntymäpäivä, ja nykyään pyrimme välttämään päivän ruuhkat viettämällä sen lentokoneessa. Niin tänäkin vuonna.

Onko ylioppilaslakkisi joutunut kokemaan kovia?

Ei! se on vielä valkoinen ja hyvä. Sitä on säilytetty taiten. Lupasin äidille ja isälle, että pidän lakkia siivosti, sillä olin ensimmäinen ylioppilas perheessä.

Nyt laitetaan luovuus koetukselle. Täydentäisitkö?

Elämä on: Ei sentään laiffii. Elämä on ILO! iloinen asia ja ilon asia.

Jos Redbull antaisi siivet, lentäisin: Vuorille, lumihuipuille.

Horoskooppi: Vaaka. En usko niihin.

Lempibändi: U2, Bono on mahtava.

Harrastukset: Maantiepyöräily, hiihto, luen myös paljon jos jää aikaa. Olen nyt lukenut pohjoismaista dekkari-kirjallisuutta.

Tämä haluaisin olla isona: Olisin besser-wisser, kaikkietävä maailmankansalainen.

Lempikerkku: Tikkutollo. Satakuntalaisilta puuttuu tällöinen. Se on leivinuunissa paistettu ruismarjapuuro, johon tulee paksu kuori kun se imellytetään.

Saksan herkku: Franziskaner vehnäolut, weissbier. Olen jo saanut maistaa osakunnan oluita. Äitikin teki sahtia. Voisin olla myös panimomestari!

Minkälaiset terveiset haluat lähettää osakuntalaisille?

Kannattaa opiskella kunnolla. Töitä ehtii aina tehdä. Olen katunut sitä, että menin liian aikasin töihin. Täytyy jokin asia opiskella kunnolla, ja iloita samalla myös siitä opiskelijaelämästä. Opiskelijana yhteisöllisyydestä, poikkitieteellisyydestä ja ihmisistä ympärillä tulee nauttia. Minullakin on edelleen monta kauppiksen ajan ystävää tallella!

Edellinen toiminnanjohtajamme Kalle Vähä-Jaakkola toiminnanjohtajuudesta ja terveiset Heikille:

Osakuntalaisissa on oiva voimavara, josta on apua Satakuntatalon ja Säätiön toiminnassa. Pitää vain olla kärsivällisyyttä, että asiat eivät välttämättä tapahdu heti, mutta se kuuluukin vapaaehtoistoiminnan luonteeseen. Sivusta seuranneena voin todeta Heikin luoneen jo hyvän yhteistyön tällä saralla. Voisin myös sanoa Heikille, että älä ylläty mistään. Luulenpa, että pilke Heikin silmäkulmassa pitää huolen tästäkin.

Ohjeita vapunpäivän viettoon

Karhunkierros 2/81,Ahti Uusivuori

Vappu ei ole vain sitä, että saatte jonkun menemään sänkyyn kanssanne. Se on paljon, paljon monimutkaisempaa. Vappuun kuuluu hienovarainen valmisteluvaihe, jota kutsutaan "vappuiluksi" tai kansanomaisemmin 'palloiluksi'. Jokaisellahan on tarpeita vapun suhteen - eivätkä nämä ole niin yksinkertaisia ja eläimellisiä, kuin saatatte kuvitella.

Jotta vappuilu onnisuusi, älkää yrittäkö palloilla opiskelijalle, joka on naimissa tai, jolla on vakituinen pallopoika (-tyttö). Ilmoittakaa vain suoraan vappuhalunne ja odottakaa tilanteiden kehitystä. Lohtu: pallopoika(-tyttö) ei ole este, se vain hidastaa, tulee kilpailutilanne, josta voitte saada vastustajan tekemään maalin omaan päähän.

Palloilkaa normaalissa tilanteessa tarpeeksi pitkään, kunnes tunnette todella päässeenne vappuilukutsun esittämishetkeen. Hätäillä ei vappuna saa, hitaasti

hyvä tulee. Odottakaa, että olette mo-
lemmat ensin palloilleet.

Odottakaa vappuiluhalukkuutta ilmaiseksi signaaleja, niin verbaalisia kuin eleitäkin, pankaa merkille kaikki vappuiluun kiihottuneisuuden oireet. Erottakaa viinan aiheuttamat ja todelliset oireet toisistaan.

Muistakaa ennen kaikkea, että pitkä yhteinen palloilu useimmin johtaa tulokseen. Jotta varmistaisitte lopputuloksen, palloilua voi alkaa harrastaa jo vappua edeltävällä viikolla. Vappuilun pitää kuitenkin osua vasta vapunpäivään.

Kun olet noudattanut yllä olevia ohjeita, mutta vappuilu ei näytä onnistuvan, niin älkää turhautuko. Toiselta osapuolelta on tällöin vain puuttunut osittain tai kokonaan vappuilyn taito, kyky taikka halu.

Kuvat *Marcus Söderlund*

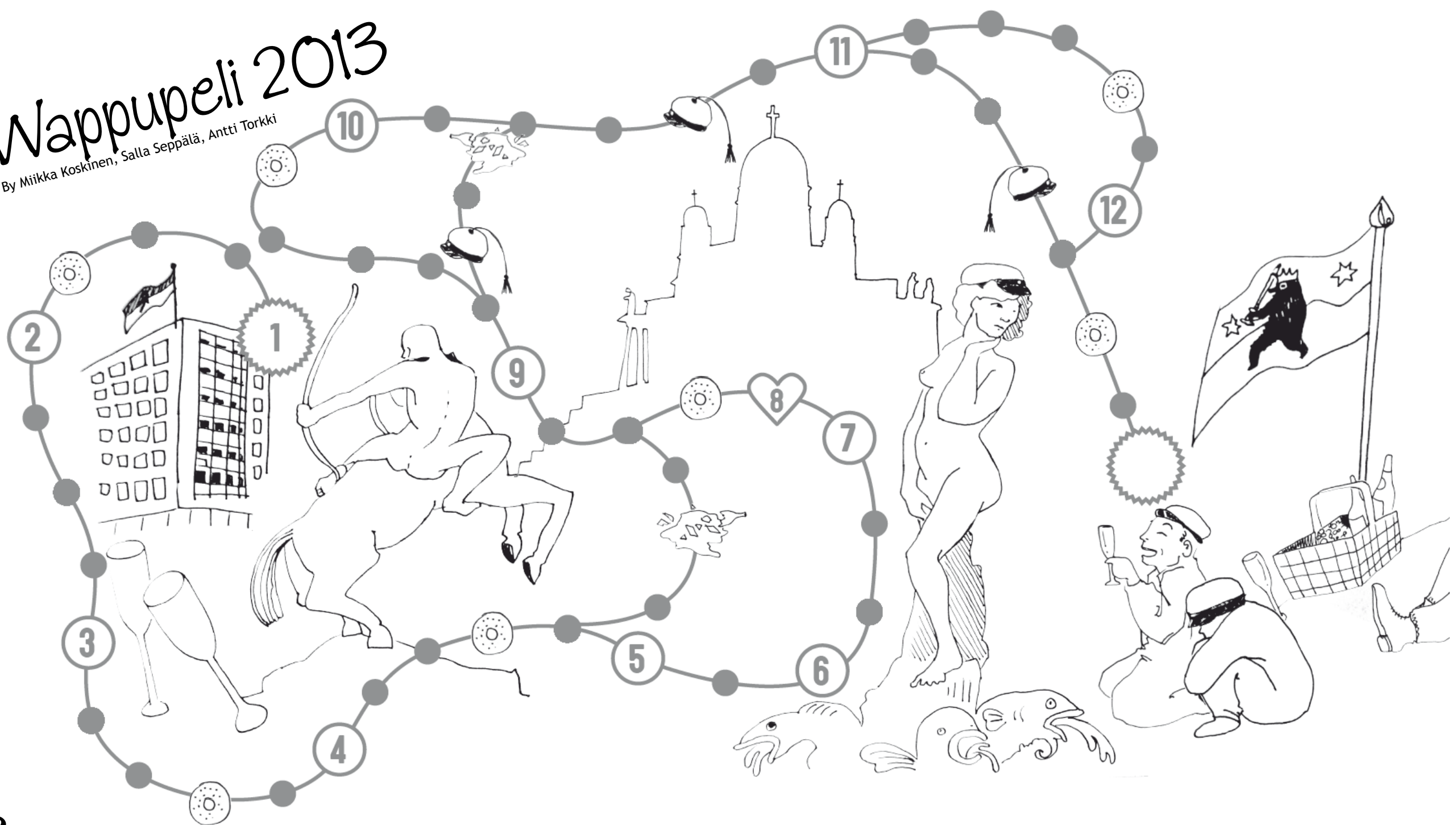
Osakunta vietti tänä keväänä 359. vuosijuhlaansa. Juhlapuhujana oli jääkiekkopersoona Juhani ”Tami” Tamminen, aiheenaan ”Mental Skills”. Juhlien aikana illastettiin hetki myös pelkien kynttilöiden valossa, kun Earth Hour osui juhlien kanssa samalle ajankohdalle. Ja mitä olisikaan vuosijuhlat ilman kunnon jatkoja: vasta remontista valmistunut kiltahuone täyttyi innokkaista juhlijoista.

Vuosijuhlan jälkeisellä viikolla oli vuoro juhlia Sipiaistä. Osakuntalaisten vanha tuttu Koppi toimi jälleen pelastajana, kun ihmisten oli aika ottaa sukset alleen. Mökkelämään kuuluu tietenkin olennaisena osana myös saunominen.

Wappupeli 2013

By Miikka Koskinen, Salla Seppälä, Antti Torkki

On jälleen vappuaatto ja ylioppilaat ottavat kevään riemu rinnoissaan vastaan. Mutta miten civis selviääkään päivän ja yön uhista ja mahdollisuuksista löytäen tiensä aina Ullan-linnanmäelle saakka? Tässä pelissä tavoitteesi onkin löytää tie nauttimaan aurinkoisesta vappusilliksestä.

Peliohjeet:

- Etene heittämällä noppaa tai läppää.
- Käykö munkki -ruudussa saat uuden heiton.
- Teekkari -ruudussa törmäät yli-innokkaaseen Äpy -myyjään. Heittämällä nopalla kolmosen, päädyt Otaniemeen ja häviät pelin.
- Pullosi putoaa maahan! Palaa alkuun ja hae uusi pullo kotoa.

Jos ruudussa on numero lue ohjeet alempaa:

1. LÄHTÖ - Grilliruokaa C6:ssa, tästä on hyvä lähteä.
2. LASTENLEHDON PUISTO - Vuoden fuksi pitää puheensa. Kannattele häntä patsaan päällä yhden vuoron ajan.
3. VIISI - Testaa Viisissä emännän munkit. Sokerihuurut tuottavat uuden heittovuoron.
4. ALKO - Nyt on kiire! Alko sulkeutuu jo klo 18. Siirryt vauhdilla ruudun eteenpäin.

5. HAKANIEMI - Eksyt Hakaniemeen työväen vappumarssiin. Kuljet heidän mukanaan kolme ruutua taaksepäin.

6. MANTAN LAKITUS - Pulahdat suihkulähteeseen. Keksi poliiseille selitys.

7. SENAATINTORI - Osakunnan seniori tarjoaa sinulle skumppaa. Skumpan voimalla siirryt kolme ruutua eteenpäin.

8. SENAATINTORI - Senaatintorilla sataa lunta. Söpö humanisti tulee kainaloosi lämmittelemään. Et malta lähteä, joten odotat yhden vuoron ajan.

9. UIMARETKI HIETSUUN - Hukkaat alusvaatteesi rannalle ja kiirehdit talolle etsimään uusia. Siirry neljä ruutua eteenpäin.

10. ALEPA - Alepa sulkeutuu klo 23. Haet ravitsevan roiskeläpän ja saat uuden heittovuoron.

11. NAKKIKIOSKI - Heitä noppaa. Jos silmäluku on suurempi kuin kolme etuilet onnistuneesti jonossa ja siirryt ruudun eteenpäin.

12. VÄLIKUOLEMA - Nukahdat ylitäyteen raitiovau- nuun kahden heittovuoron ajaksi.

HAALARIRATSIA

Teksti *Liina Niittymaa, Miia Viinamäki*, Kuvat *Samu Heino*

Toukokuun ensimmäisen väijäämättä lähestyessä karhunkierroksen toimitus päätti ottaa selvää yhdestä erityisesti Vappuun liitetystä mielenkiintoisesta opiskelijaperinteestä, nimittäin haalareiden käytöstä. Intiimeissä haastatteluissa eri alojen opiskelijat paljastavat suhteensa haalareihinsa ja jakavat muun haalarikansan iloksi vinkkejä vapunviettoon - tietenkin haalarit päällä!

Vihtori Mäntylä

hihalla. Päävärinä oli musta, koska opiskelijat olivat Tietokillan jäseniä. Oman killan perustamisen jälkeen haalarien hallitsevaksi väriksi tuli metsänvihreä, ja muistona alkuajoista toinen hiha on musta.

Paras haalarimuistoni on varmaankin ensimmäinen akateeminen vappuni vuonna 2007, jolloin me teekkariopiskelijat rehasimme ne päällä monta päivää putkeen. Lempihaalarimerkkini on kovalla työllä ja tuskalla ansaittu Minuuttikalja-merkki samannimisestä tapahtumasta. Merkin saamiseksi piti juoda 100 kertaa 4 cl kaljaa minuutin välein, joten tehtävä vaati kärsivällisyyttä ja varsinkin loppupuolella hyvää keskittymiskykyä.

Suhteeni haalareihini on lämmin: ulkoilutan niitä aina, kun tilanne sen sallii. Seuraavan kerran vietämme yhdessä laatuaikaa vappuna. Erityisesti odotan vapunpäivän piknikkiä yhdessä.”

Vihtorin haalarivinkki vappua varten:

Jos haalarisi taskuissa ei ole vetoketjuja, ne kannattaa modata tavarantähtäviksi, jotta esimerkiksi kännykät löytyvät vielä seuraavanakin päivänä.

”Olen seitsemännen vuoden informaatioverkostojen opiskelija Aalto-yliopistossa. Kiltamme Athenen haalarit ovat metsänvihreät ja niiden toinen hiha on musta. Haalarimme kertovat teekkariopiskelijajärjestöjen historiasta: informaatioverkostojen opiskelijoilla oli aluksi mustat haalarit metsänvihreällä

Suvi Järvenpää

”Opiskelen englantilaista filologiaa Helsingin yliopistossa. Yhteinen taipaleemme haalarieni kanssa alkoi keväällä 2008 hieman ennen vappua. Englantilaisen filologian haalarit ovat kirkkaanpunaiset, joten ne menevät helposti sekaisin matikan opiskelijoiden ja valtiotieteilijöiden kanssa. Meidän haalarimme kuitenkin erottaa siitä, että selkäpuolella on William Shakespearen kuva.

Hauskin haalarimuistoni on lokakuulta 2008, jolloin satoi ensi kertaa kunnolla lunta sinä syksynä. Lähdimme Elina Häivälän ja Salla Seppälän kanssa haalarit päällä tekemään lumienkeleitä Lastenlehdon puistoon ja lopuksi kävimme aivan lumen peittäminä snägarillä ostamassa hampurilaiset. Paluumatkalla saimme säälliviä katseita osaksemme, kun Kampissa bussia odottavat selvästi luulivat meidän olevan palaamassa pitkältä rymyreissulta. Haalarimerkeistäni rakkaimmat ovat minua hyvin kuvaava Kielipoliisi-merkki ja isovanhempien luota löydetty USA-Kanada-ystävyyksimerkki. Niiden lisäksi olen ylpeä haalareisani olevista nimikirjoituksista: aloitimme pienellä osakuntaporukalla pari vuotta sitten perinteen, että vappuna kirjoitteleme nimmareita toistemme haalareihin. Nämä kirjoitukset ovat hauskoja ja kertovat mielestäni enemmän ajasta ja paikasta kuin tavalliset haalarimerkit.

Ulkoilutan haalareitani liian harvoin - oikeastaan vain vappuna ja pulkkamäessä. Seuraavat treffit meillä on varattuna vappuaatolle, jolloin haalarini vievät minut juhlimaan viimeisen harjoittelutunnin päättymistä.”

Suvin haalarivinkki vappua varten:

Muista neuloa merkit ajoissa ennen vappua, koska muuten sormet ovat juhlapäivänä hellinä neulanpistoista.

Otto Kivirauma

”Olen ensimmäisen vuoden eläinlääketieteen opiskelija. Haalarini ovat vihreät ja täynnä sponsoreiden mainoksia. Sain haalarini viime lokakuussa. Eläinlääketieteen fuksien piti itse hankkia ne ja hoidimme fuksiporukalla niin sponsorit kuin haalaritilauksen.

Aika vähän haalarimuistoja on toistaiseksi painunut mieleen, mutta se johtuu kyllä enemmän omasta huonosta muistista (lue humalatilasta) kuin tilaisuuksien puutteesta. Paras haalarimuistoni on varmasti haalarikastajaiset, jotka me eläinlääkiksen fuksit järjestimme itse itsellemme. Aloitimme siis samalla perinteen, joka toivottavasti jatkuu fuksisukupolvelta toiselle. Haalarikastajaisissa syötiin, juotiin ja vannottiin haalarivala, jonka keksin kymmenessä minuutissa, kun joku sai idean, että sellainen pitäisi kastajaisissa olla. Valan sisältö on valitettavasti ka-

donnut mielestäni ja paperi, johon se oli kirjoitettu, on hukkunut. Paras haalarimerkkini on eläinlääkäriä työssään esittävä "Kas noin!"-merkki. Jo ensimmäisillä luennoilla meille opetettiin, että kun asiakas on huoneessa, niin ei pidä koskaan sanoa "Oho!" vaan "Kas noin!" ja tästä yksi vuosikurssilaiseni sai sitten inspiraation kyseiseen haalarimerkkiin.

Käytän haalaria keskimäärin ehkä kerran kolmessa viikossa. Viihdyn hyvin haalareissani ja voisin käyttää niitä useamminkin. Koska haalarini ei ole vielä kastunut kertaakaan, niin haluaisimme mennä tänä

kesänä ainakin saunaan ja uimaan. Lisäksi haluaisimme lähteä yhdessä ulkomaanmatkalle aiheuttamaan hämmennystä.

Oton haalarivinkki vappua varten:

Haalarin lahkeesta saa kätevästi puristesiteen tarvittaessa esimerkiksi katkenneen axillaris-valtimon varalta. Yleensä kannattaa käyttää kaverin punttia, jolloin ei tarvitse tahria omaa haalaria ja samalla kaverit eivät mene illan tuoksinassa hukkaan. Kaverin läheisyys myös lämmittää yön pimeinä tunteina.

Markku Alho

"Olen vuoden 2007 fysiikan fuksi ja olen pysynyt uskollisena pääaineelleni lukuunottamatta vuoden keikka Suomen armeijassa. Niinpä oppivuosia minulle on kertynyt vasta 5. Sain haalarini sopivasti laskiaiseksi 2008 ja olemme pitäneet yhtä siitä lähtien. Parasta haalareissani on herätä niiden kanssa ja huomata, että ne ovat taas pysyneet uskollisena minulle, eivätkä ole päätyneet kenenkään muun päälle pikkutunneilla. Erityisen ylpeä olen haalareitteni huomiota herättävästä fuksianpunaisesta värityksestä, joka näkyy varsinkin talvella jo kaukaa.

Haalareissa minut voi nähdä ainakin Vappuna ja laskiaisenä, sekä haalarinkäyttöä tukevissa ainejärjestöriennoissa. Olemme tosin nykyään kasvaneet hiukan erillemme, eikä haalareissa tule oltua enää kovin usein. Tulevaisuudessa aion lämmitellä suhdettani haalareihini. Ainakin voisin aloittaa lahjomalla haalareitani nipulla uusia haalarimerkkejä. Parilta viime vuodelta löytyy varmaan kolmisenkymmentä ompelematonta merkkiä, mukaan lukien pari aikamoista helmeä."

Maken haalarinvinkki vappua varten:

Haalarin lisävarusteena suosittelen ehdottomasti viitaa. Se pitää tuulen ja sateen loitolla, sitä voi käyttää piknikalustana, siihen voi kääriytyä piiloutukseen nukkumatilta, sen avulla voi leikkiä Batmania tai muuten vain draamantajun omaavan tuulenpuuskan sattuessa näyttää päheältä.

Bonusvinkki:

Haalareissa on yleensä riittävästi taskuja kaiken tarpeellisen (ja tarpeettoman) kuljettamiseen, kannattaa siis hyödyntää tilaisuus. Esimerkiksi hammasharja ja -tahna ovat kova juttu löytyä taskusta yllättäviä aamulokaatioita silmälläpitäen. Mielenkiintoisemmat apuvälineet jätän lukijan luovuudelle.

Vapun tärkeimmät naiset: Valburg, Kaisa ja Manta

Teksti *Hanna Hannus*, Kuvat *Osakunnan arkisto, Klinge, Matti & Kolbe, Laura. 1991. Suomen ylioppilas. Otava.*

Nykyään on itsestään selvää, että jokainen omanarvonsa tunteva ja klaustrofobiasta kärsimätön helsinkiläinen opiskelija suuntaa vapunaaton Mantaan lakitukseen ja vapunpäivänä puistopiknikille. Mutta mistä nämä perinteet ovatkaan alkaneet? Tämä katsaus valottaa vapun historiaa ja nykypäivää kolmen tärkeän naisen kautta.

Vapun juurien pöyhintä täytyy aloittaa aina keskiajalta saakka. Tuolloin Valburg-nimisen pyhimyksen muistopäiväksi tuli toukokuun ensimmäinen päivä. Juhlan nimi, vappu, juontuu Valburgista: saksan kielessä vapunaatto on Walpurgisnacht, ruotsiksi valborgsmässoafton. Tartossa volbriöön aikana kaikki seltsit ja korporaatiot eli paikalliset ylioppilasyhteisöt juhlivat myöhään yöhön.

Oikeastaan vapussa yhdistyy kaksi traditiota: vapunaaton juhlinta, jossa on eri maissa ollut monia agraarikulttuurin juhlan piirteitä: kokkoja on poltettu ja noitita on ajateltu olevan liikkeellä. Vapunpäivä, engl. mayday ja ruots. första maj, taas on ollut kansainvälinen työläisten päivä 1890-luvun sosiaalidemokraattisesta toisesta internationaalista lähtien.

Suomessa nämä kaikki traditiot ovat sekoittuneet villisti, mutta eron kyllä huomaa: siinä missä vapun aattona kaduilla villi ja riehakas meno, järjestetään suuri osa

yhdistysten virallisista vapputilaisuuksista juuri vapunpäivänä. Työväenliikkeen vappumarssejakin järjestetään, tosin ne eivät enää kerää yhtä sankkoja joukkoja kuin kukoistusaikanaan 1970-luvulla.

Serenadeja Kaisalle

Kaisaniemen puisto on yksi Helsingin vanhimpia puistoja. Sinne avasi vuonna 1839 ravintolan Catharina "Kaisa" Wahllund -niminen nainen. Ylioppilaat tykäsivät yliopistoa lähellä olevaan ravintolaan ja sen omistajaan niin paljon, että vähitellen koko puiston ja kaupunginosan nimeksi vakiintui Kaisaniemi (huom. myös Kaisakirjasto jatkaa rouva Wahllundin nimen kantamista).

Catharina Wahllundin - siis Kaisan - syntymäpäivä oli sattumoisin 1. toukokuuta. Ylioppilaille muodostui tapa mennä laulamaan Kaisalle syntymäpäiväserenadi puistoon. Tästä eteenpäin minulla ei ole varmaa tietoa perinteen kehityksestä, mutta valistunut arvaukseni on että Kaisan synttäriserenadissa piili tulevan tradition siemen: yhä edelleen ruotsinkieliset ylioppilaat koontuvat vapunpäivänä Kaisaniemeen kuuntelemaan Akademiska Sångföreningin laulua.

Suomenkielistenkin ylioppilaiden keskuudessa muodostui tapa mennä vapunpäivän aamuna ulos syömään: ensin ravintola Alppilaan ja kieltolain ajoista lähtien Ullanlinnanmäelle syömään ja juomaan omia eväitä. Lauluesitykset ja ylioppilaskuntien johtohahmojen puheet ovat kuuluneet ja kuuluvat edelleen olennaisena osana tähän perinteeseen.

Vapunviettoa Kaisaniemessä vuonna 1921

Vallgrenin Manta

Ville Vallgrenin Havis Amanda -patsaan lakitus Kaupatorilla on kenties Suomen tunnetuin vapputraditio. Tämän perinteen alkuperästä on hieman ristiriitaista tietoa: eri lähteiden mukaan patsas on lakitettu ensimmäisen kerran 1920-luvulla tai 30-luvun alussa. Alun perin lakitus tapahtui keskiyöllä, vapunpäivän alkaessa. Vuonna 1952 aloitettiin traditio laittaa ylioppilaslakki päähän vapunaattona klo 18 ja samoihin aikoihin myös Mantan lakitus siirtyi keskiyöllä iltakuuteen.

Nykyään Mantan lakituksen järjestävät vuorovuosin Helsingin seudun korkeakoulujen ylioppilaskunnat eli HYY, AYY, SHS sekä TaiYo eli taideylioppilaat. Mantan innoittamana myös muissa kaupungeissa ja muiden yhteisöjen kesken on alettu järjestää patsaiden lakituksia - esimerkkinä Turussa Liljan lakitus ja SatO:lla Apollon lakitus.

1980-luvulta lähtien Manta on ollut tapana myös pestä puhtaaksi ennen lakitusta. Mantan herkkä hipiä ei kuitenkaan taidemuseon ohjeistuksen mukaan kestä pesuaineita, joten puhdistus suoritetaan pelkällä vedellä. 1990-luvulla kiellettiin myös patsaan päällä kiipeily, ja siitä lähtien lakituksen ovat suorittaneet kulloisenkin ylioppilaskunnan hallituslaiset vajereista riippuen.

SatO:lla vapunviettoon kuuluu Apollon lakitus

Vappu Ullanlinnassa 1930-luvulla. Pitkät pöydät ovat sittemmin suurimmaksi osaksi vaihtuneet teltoihin ja viltteihin.

Perinteistä sekaisin

Nykyvappu on nähdäkseni kudelma erilaisia merkityksiä erilaisista traditioista: yli satavuotiaista helsinkiläisistä ylioppilasperinteistä, eurooppalaisesta karnevaalista, työväen päivästä ja luultavasti myös yleisestä kevään juhlistamisesta. Ja mikä tässä kaikessa on parasta? Sinä voit vapaasti valita juuri oman tapasi juhlaa vappua! Käytännön neuvoja vapun kuin vapun toteuttamiseen löydät Karhunkierroksen sivuilta 14-15.

Vappu on leimallisesti kaupunkilainen juhla, ja siinä mielessä harvinainen suomalaiseksi juhla. Monissa muissa isoissa juhlissa korostuu maaseudun rauha - juhannus ja pello, joulu ja täpötäydet junat viemässä ihmisiä maakuntien rauhaan. Vappu on eri maata. Se edustaa karnevaaliperinnettä: yleinen hulabaloo kaupungin kaduilla on silloin sosiaalisesti sallittua. Onhan vappu, töttörrö!

Lähteet:

Helsingin Sanomien korttelisarjan artikkeli Kaisaniemen puistosta

<http://www2.hs.fi/extrat/kaupunki/korttelisarja/51_2.html>

Klinge, Matti & Kolbe, Laura. 1991. Suomen ylioppilas. Otava.

Toim. Nirkko, Juha. 2004. Juhannus ajallaan: juhlaa vapusta kekriin. SKS.

Wikipedia-artikkelit: Havis Amanda, Toinen internationaali, Valburg.

Mitä päälle?

- Ennen 1980-lukua opiskelijoiden vappupukeutuminen on keväisen arvokasta: ylioppilas- tai teekkarilakki päässä ja poplaritakki yllä. Kasikytluvulla Ruotsista rantautui Otaniemen kautta osakuntiin ja sieltä ainejärjestöihin ilmiö, joka muutti vapun katukuvan täysin: opiskelijahaalarit.

Miten Otaniemessä?

- Teekkarivappu on oma ulottuvuutensa. Ei-teekkarin kannattaa tietää teekkarivapusta seuraavat asiat: teekkarin vappu alkaa suurin piirtein silloin kun lumet ovat vielä maassa. Teekkarit suorastaan kilpailevat siitä, kenellä on pisin vappu. Joka toinen vuosi teekkarit kaupittelevat normaalin lehden näköistä vappulehteä ja joka toinen vuosi jossain hassussa pur-nukassa olevaa lehteä.

Mitä juotiin?

- 1800-luvulla ylioppilaat suosivat vappujuomina boolia ja punssia. Kieltolain aikaankin siman sekaan sekoitettiin vaivihkaa pirtua. Viini ja olut alkoivat yleistyä opiskelijajuhlan juomina 1970-luvulla. Saman vuosikymmenen lopulla kuvioihin astui Ruotsin esimerkiksi myös skummvin eli skumppa, josta on viimeistään 2000-luvulla tullut koko kansa suosikkivappujuoma.

Kesä Helsingissä!

Teksti Tero Alitalo

Talviunestaan heräilevä kansakuntamme helmi tekee muodonmuutoksen kesäkauteen mennessä: Jään sulaessa rannoilta ja porttikongeista heräävät ihmisetkin kaamoksen, tuulen ja sateen kasvattaman turkin alta. Miksi viettää koko kesä mökillä laskien mäntyjen määrää tai pyöriä vanhempien nurkissa wanhan ajan kerjäläislasta imitoiden?

Luonto

Jo Helsingin ydinkeskustan välittömässä läheisyydessä on puistoalueita, joihin voi hetkeksi istahtaa viettämään kaunista kesäpäivää. Miltä kuulostaisi kävelymatkan päässä oleva *Kaivopuisto* tai *Hietaniemen hiekkaranta*? Muualta kaupungin alueelta löytyy kymmeniä pieniä puistoja, joiden istutuksista tai viheriöistä on helppo nauttia. *Keskuspuistokin* on vain ratikkamatkan päässä talolta. Helsingin ympärillä on myös valtavasti eri kokoisia saaria, joissa voi nauttia aallokosta ja merituulesta. Yksi tällaisista saarista on *Pihlajasaari*, josta voi juhannuksena nähdä Seurasaaressa palavan juhannuskokon maksamatta itseään kiipeäksi. Kyseisessä saareissa on myös eteläisen Suomen suurin nudistiranta!

Esplanadin puisto,
kuva visithelsinki.fi

Kesäksi maakuntaan?

Teksti Samu Heino

Miksi kukaan haluaisi lähteä kesäksi takaisin maakuntaan äidin lihapatojen ääreen ja itsestään täytyvän jääkaapin luokse. Alla muutama hyvä syy viettää kesä maakunnassa, jolleivät jo luettelemani syyt jostain syystä olleet tarpeeksi.

Luonto

Astu ovesta ulos ja kävele 100 metriä valitsemaasi suuntaan niin olet metsässä. Tai ainakin Kehä kolmosen sisäpuolella asuvien mielestä, jos he joskus uskaltavat Kehän ”väärälle” puolelle. Vakavasti ottaen maakunnastamme löytyy kolme kansallispuistoa:

Vanhin puistoista, *Kauhanevan-Pohjankankaan* kansallispuisto, sijaitsee Etelä-Pohjanmaan ja Satakunnan rajalla. Puiston ilmettä hallitsevat kuivat karut mäntyvaltaiset kankaat ja sekä lukuisat laajat nevat. Puisto soveltuu parhaiten lyhyisiin luontoretkiin ja lintubongareita varten puistosta löytyykin lintutorni.

Puurijärven ja Isonsuon kansallispuisto sijaitsee Kokemäenjoen varrella. Siihen kuuluu sekä laajoja suoalueita että matala, rehevä Puurijärvi, joka on kansainvälisestikin merkittävä lintukohde. Alue soveltuu hyvin päiväretkiin ja tietenkin lintujenbongaukseen. Samalla reissulla voi sopivasti poiketa myös Osakunnan mökillä Sipillä. Myös Mökin välittömästä läheisyydestä löytyy lintutorni.

Selkämeren kansallispuisto on perustettu vuonna 2011. Kansallispuisto muodostuu etupäässä uloimman saariston karujen luotojen ja saarien nauhasta, joka ulottuu kapeana ja pitkänä Merikarvialta Kustaviin. Retket Raumalla ja Merikarvialla antavat hyvät mahdollisuudet tutustua Selkämeren kansallispuiston rauhaan ja luontoon.

Kansallispuistojen lisäksi kunnista löytyy lukuisia luontopolkuja ja muita luonnossa liikkumiseen soveltuvia

Jos kuitenkin eräjämailu on se juttu, löytyvät lähitoltta esimerkiksi *Nuukсион* ja *Sipoonkorven kansallispuistot*, molemmat lyhyehkön bussimatkan päässä. Nuuksiosta löytyy kaikkea mitä luonnonpuistosta voisi Helsingissä kesäänsä viettävä kaupunkilainen toivoa: luontopolkuja, vuokrattavia mökkejä mahdollistamassa pidempääkin reissua ja nuotiopaikkoja unohtamatta kaunista luontomaisemaa.

VINKKI: Jos haluat leikkiä oikein kesäistä kaupunkilaisena, käytä kulkuvälineenä pyörää! Keskustan alueella pysyy rullatenkin hengissä ja paikkohin pääsee usein yhtä nopeasti (tai nopeammin) kuin julkisilla liikennevälineillä.

Kulttuuri

Helsingissä on suuri osa Suomen varteentotettavista museoista, eikä niitä tarvitse lähteä sen kummemmin mainostamaan. Parina poimintona nostan esiin museoita, jotka ovat joko hieman pienempiä tai auki vain kesäisin.

Jos oma kämpä tuntuu rajoittavan kesästä nauttimista, kannattaa käydä vierailemassa *Työväenasuntomuseossa* (Kirstinkuja 4), joka tarjoaa näkökulman asumiseen lähimenneisyyden Helsingissä. Museo on täysin ilmainen ja käynti on jopa opastettu!

Finlandia-talon kupeesta löytyy myös hieman prameampi koti, joka on muunnettu museokäyttöön. *Hakasalmen huvilasta* löytyy suomalaista designiä meneiltä ajoilta nykypäivään saakka. Myös Hakasalmen huvilan museo on maksuton.

Helsingissä oleskellessa ei tarvitse kärsiä festarivieroituksesta, sillä klassikkofestareista tänäkin vuonna järjestetään esim. *Tuska* (28. - 30.6.) ja *Flow* (7. - 11.8.). Tuskan kanssa samoihin aikoihin järjestetään tänä vuonna ensimmäistä kertaa *Rock The Beach* -festarit Hietsun rannalla. Artisteja voi siis parhaassa tapauksessa kuunnella vaikka C6:n parvekkeelta grillailun lomassa.

VINKKI: Vältä isoja museoita, jos niissä ei ole jotain erityisen kiinnostavaa. Turistit voivat olla ärsyyntyneeseen vaarallisia, eivätkä perusnäyttelyt katoa pakka-

reittejä. Välillä oikeasti riittää muutama sata metriä luontoon pääsemiseksi ja hyvä niin.

Kulttuuri

Satakunnasta löytyy festareita, maailmaperintökohteita, museoita ja muita kohteita vähän joka lähtöön. Kaikki tietävät *Porin Jazzit*, joita moni paikallinen lähete karkuun mökillen. Lisäksi mainittakoon *Porisphe-re*, joka perustettiin vastalauseena Sonispheren siirtämiselle Helsinkiin. Mainittakoon myöskin, että Beer Hunter's panee tapahtumaa varten kiljua. Raumalta löytyy *mustan pitsin yö* ja *Rauma Blues*.

Vierailun arvoisia museoita Porissa ovat *Satakunnan museo*, *Luontotalo Arkki* ja *Rosenlew-museo*. Raumalla kannattaa vierailla *Vanhalla Raatihuoneella*, *Kiikartorilla* ja *Merimuseolla*.

Maailmanperintökohteet

Vanha Rauma on nykyään monipuolinen kauppohen ja putiikkien keskus ja noin 750 kaupunkilaisen asuinalue. Vuonna 1991 se valittiin Unescon maailmanperintökohdeeksi pohjoismaisen puukaupunkiperinnön edustajana.

Sammallahdenmäen pronssikautinen hautaröykkiöalue liitettiin vuonna 1999 ensimmäisenä suomalaisena arkeologisena kohteena Unescon maailmanperintöluetteloon. Yli 30 röykkiöstä tunnetuin muinaisjäännös on

Vanha Rauma, Unescon maailmanperintökohde,
kuva Satakuntaliitto

söiden saapumisen myötä. Parempi idea on vaikkapa yhdistää museokäynti ja piknik-retki käymällä jossakin Helsingin alueen huviloista, jotka on muutettu museo-käyttöön.

Ruoka & Juoma

Vaikka satakuntalaiset perinneherkut kuten nahkiaiset ovat varmasti jonkin kansanosan mielestä suurta herkkua, löytyy Helsingistä muutama vaihtoehto kulinaristien vatsantäytteeksi. Lukuiset ravintolat pitävät ovensa auki auringonpaisteesta huolimatta ja jotkin rohkeat voivat jopa lähteä pop-up -tyyliseen kahvila-toimintaan. Kaupungilla kulkiessa terassit kutsuvat seireeninomaisesti luokseen luvaten alkoholin siivittämää euforian tunnetta.

Pari kivan kesäistä paikkaa kannattaa jossain vaiheessa käydä kokeilemassa: *La Crêperie Tram Café* on Camionnetten - pari vuotta sitten lasipalatsin kyljessä olleen “kahvila-auton” - manttelinperijä. La Crêperiestä saa yksinkertaistettuna lettuja makeilla ja suolaisilla täytteillä, jotka toimivat hyvin pienemmän nälän voittamiseen. Raitiovaunun näköisen myyntikojun löytää muuten tätä nykyä Kolmen Sepän aukiolta.

Mattolaituri on kahvila/baari kattavalla terassilla Kaivopuiston rannassa kävelymatkan päässä Talolta. Kyseinen paikka ei sovellu hipstereille tai niille jotka ovat hengenvaarallisesti allergisia pintaliittämiselle. Mattolaiturin facebook-sivuilla onkin paljon kuvia samppanjaa litkivistä, iloisista ja allekirjoittanutta paremmista ihmisistä. Tiskiltä saa pyydettyä myös kahvia ja muita kahvilatuotteita, mutta kelit määräytyvät ulkopuolisten tahojen toimesta.

Urheilu/Liikunta

Helsingin kenttien sulaessa pelikuntoisiksi alkavat myös harraste- ja kilpasarjat eri lajeissa. Esimerkiksi jalkapallojoukkueita ja -peliporukoita on satoja käytännössä jokaisessa lajissa, joten sopivan porukan löytäminen ei pitäisi olla ylitsepääsemätön ongelma. Myös henkilökohtaisen ihanuuslajini, ultimatien, peliporukoi- ta löytyy ympäri Helsinkiä, ja pelaamaan pitäisi päästä lähes joka päivä.

Kirkonlaattiaksi kutsuttu matala, nelikulmainen lato- mus, joka on altaan noin 18x19 metriä. Toinen erikoisuus on Huilun pitkä raunio, joka on vallimainen, pitkänomainen hautaröykkiö.

Ruoka & Juoma

Satakuntalaiseen pöytään kuuluu ehdottomasti kalat, sienet, juurekset ja erikoiset perinneruuat tyrniä unohtamatta. Satakuntalaisiin erikoisherkkuihin kuuluu muun muassa Rauman lapskoussi, Euran rinkilät ja Kokemäenjoen alueen nahkiaiset. Alla muutama paikka missä tarjoillaan Satakuntamenua. Kyseisessä menussa tuodaan esille maakunnalle ominaisia makuja ja raaka-aineita.

Kauttuan Klubi ja Noormarkun klubi

Menussa kohtaavat paikallisten peltojen, vesien ja metsien jalostetut antimet. Tarjolla on parsapiirakkaa, riimihirveä, punajuurikeittoa, lämmintä siikatartaria ja mätiquenelle, Laitilan tilan luomulampaan kyljyksiä, ylikypsää porsaanposkea ja tyrniterriniä sekä marjacoulis.

Ravintola Satakunta

Ravintola Satakunta tarjoilee raikkaita ja herkullisia makuja. Tarjolla on sitrusmarinoitua siikaa, raikasta salaattia varsiselleristä, kurkusta ja omenasta, karitsan paistia, paahdettuja juureksia sekä tyrnijuustokakua.

Ravintola Wanha WPK

Löytyy makuhermoja kutkuttavaa rapeaksi paistettua siikaa, saaristolaissalaattia, tilli-kananmunakastikkeella, yrttivoissa haudutetulla Torikan tilan karitsalla ja grillatulla karitsanmakkaralla sekä tyrni-omenapiiraalla ja Isontuvan jäätelöllä.

Ravintola Wuojoki

Menua värittävät kansainväliset vaikutteet. Kylmäsa- vusiika ja tillipistou, karitsan parikyljys ja paahteinen madeirakastike, vaniljalla maustettu palsternakkapyyree ja herttuattarenperuna sekä tyrnisacher ja tyrnisa- bayon tarjoavat makunautintoja ruokailijoille.

Ja näin olutmiehenä mainittakoon vielä Porista löytyvä *Beer Hunter's*, joka panee itse oluensa, tislää viskinsä

Hietaniemen uimaranta, kuva hel.fi

Hietsussa pääsee pelaaamaan käytännössä kaikkia ranta -etuliitteisiä lajeja. Jos Beach Volley kiinnostaa, voi liittymällä *Hietsu Beach Volley ry:*hyn saada heiltä lainaan tarvittavat verkot ja rajamerkit. *Kaivopuisto Flying Muffineers* pelaa rantaultimatea tiistaisin ja torstaisin seitsemältä, eikä pelaamiseen tarvita mitään erityisiä välineitä. Nyrkkisääntönä peliporukan löytämiselle voisikin olla se, että aurinkoisena päivänä kannattaa pistää esimerkiksi nappikset, mölkkypalikat, rantalenttis, koripallo ja/tai frisbee laukkuun, häiritä paria kaveria facebookissa ja lähteä lampsimaan lähimmälle kentälle.

SUPERVINKKI: nettisivustolta www.visithelsinki.fi löytyy lähes kaikki mahdolliset museot, puistot, vapaa-ajanviettopaikat ja muut mahdolliset kesän kalenterin täyttäjät.

ja ylläpitää suurta olutvalikoimaa. Kirkkaasti maakunnan paras paikka, jos oluenjano pääsee yllättämään. He ovat myös avanneet Poriin oman ravintolansa joka kantaa nimeä *Panimo*. Keittiömestari osaa asiansa ja ruuat ovat paritettu tietenkin panimon valmistamien oluiden kanssa.

Urheilu/Liikunta

Mikäs liikuntamuoto kuvaisi kesäistä maakuntaamme paremmin kuin pesäpallo. Harvassa ovat ne, jotka eivät olisi mailaan tai räpylään koskeneet kouluaikanaan. Kuntopesistä pääsee harrastamaan helposti avoimilla kentillä ja välineitä voi lainata/vuokrata, jos omia ei jostain syystä löydy.

Satakunnassa on myös useita melontaseuroja, joiden toimintaan voi helposti lähteä mukaan. Melontaseurat tekevät yhteistyötä ja se on tuonut lisää mahdollisuuksia melontaharrastukseen koko Satakunnassa.

Merikarvianjoki on yksi eteläisen Suomen laajimmista ja suosituimmista koskikalastuskohteista. Joki on tunnettu kauniista jokiluonnostaan ja lukuisista koskistaan. Myös *Kokemäenjoen* kosket Nakkilassa houkuttelevat kalastajia. Merellistä kalastusmatkailutarjontaa on esimerkiksi Luvialla ja Merikarvialla. *Yyterinlahti* on Pohjoismaiden hienoin laguuni ja maamme surffauksen ykköspaikka.

Pyöräilyreittejä löytyy joka lähtöön: maisemaretkiin, kuntoiluun tai kulttuurikohteiden läpikäyntiin. Lisätietoja voi kysyä Mikko Mäkipäältä, tai sitten voi tutustua *SataSykkeli* nimiseen palveluun, josta löytyy erilaisia reittejä maakunnan alueelta.

Ja ainahan voi lähteä sinne metsään kävelemään...

Virkailija vinkkaa

Hilppa Elmgren, emäntä

Vappusimaa!

- 500g fariinisokeria
- 1kg tavallista sokeria
- 8l vettä
- 6 sitruunaa
- pikkiriikkinen pala hiivaa (noin kahden herneen kokoinen tai kuivahiivaa kaksi ripausta)
- rusinoita

Keitä osa vedestä ja sekoita siihen sokerit. Lisää vettä niin, että kun kaikki vedet on lisätty on seos kädenlämpöistä. Purista sitruunoiden mehu joukkoon. Lisää viimeisenä hiiva. Anna siman tekeytyä huoneen lämmössä vuorokausi liinalla peitettynä. Ennen siman pulloitusta pulloihin laitetaan rusinoita oman maun mukaan. Pullotuksen jälkeen simaa säilytetään jääkaapissa. Vähintään yhteen pulloon kannattaa laittaa rusinoita, vaikka niitä vihaisikin, sillä sima on valmis nautittavaksi kun rusinat nousevat pintaan!

Jukka vastaa

Teksti *Jukka Pommelin*

Dear doc, kuinka saan? - nimim. Panohärkä -93

Hyvä Panohärkä. Nimimerkistäsi päätelleen olet onnistunut suojaamaan itsesi pahimmalta mahdolliselta sukupuolitaudilta eli tiineydeltä. Onnittelut siitä. Siihen ne hyvät uutiset sitten loppuivatkin. Ikäsi puolesta olet eittämättä elosi ehtopuolella mitä aktiivistumiseen tulee. Ainoina lohdun sanoina voin siteerata vanhaa satakuntalaista kansanviisautta, jonka mukaan jokainen vastaa omasta orgasmistaan.

Kun päivä loppuu kysymys vain jää... Olemmeko?

Emme.

Kuinka paljon tää rakennus painaa?

Mielenkiintoinen kysymys. Painohan on aina riippuvainen vallitsevasta gravitaatiokentästä. Valitettavasti toimituksemme gravitaatiomäärittimen idiopaatiovaimennin on vikaantunut ja joudumme tyytymään hoivifyysikkomme summittaiseen arvioon, joka on paljon Newtonia.

TÄLTÄ PALSTALTA VOIT LUKEA OSAKUNNALLA KUULTUJA KUOLEMATTOMIA LAUSAHDUKSIA

”Jos sä nyt lähdet juoksemaan sinne repien vaatteita päältä, ni sit sä varmaan saat”
- Miikka K. Viisissä (jälkilöylyistä)

”Musiikki on vaan matematiikkaa ja ihmiset on scheissea.”
- Emil, Hämiken laulunjohtaja, kv-sitseillä

”Ulinasta päätellen Honksu taisi saada isoa munaa.”
- Salla S. Sipin mökillä munanpiilotuksesta

”Kattomaali on halvempaa kuin seinämaali. Sen ei tarvitse kestää niin paljon kulutusta, koska yllättäen katossa ei kävellä.”
- Samu H. tietää että seinillä kävellään

”Niko on mun meteoriitti. Se tuhoaa mun elämän kahdesti vuodessa.”
- Unis päivä vuosijuhlan jälkeen

”Lähden Viisiin. Kiitos anaaliseksistä.”

- Unis poistuessaan saunasta

”Kyl määki olin kympin tyttö. Yliopistossa musta vasta tuli kakkosen tyttö.”
- Lyydia Y. kertoo (koulu)menestyksestään

”Tämän jälkeen kyllä pärisee.” ”Ai, koska siinä on laktoosia?”
- Honksu ja Liina keskustelevat mustan kahvin ominaisuuksista paaston päätösateriaalla

”Toinen on muovia ja toinen on paskaa.”
- Jukka P. pohtii Barbien ja Tuksun eroja

”Mun rupes tekemään mieli maitoa, kun Make alkopyllistelemään tuossa.”
- Honksu saunassa/suihkussa

Kuva *Markku Alho*

